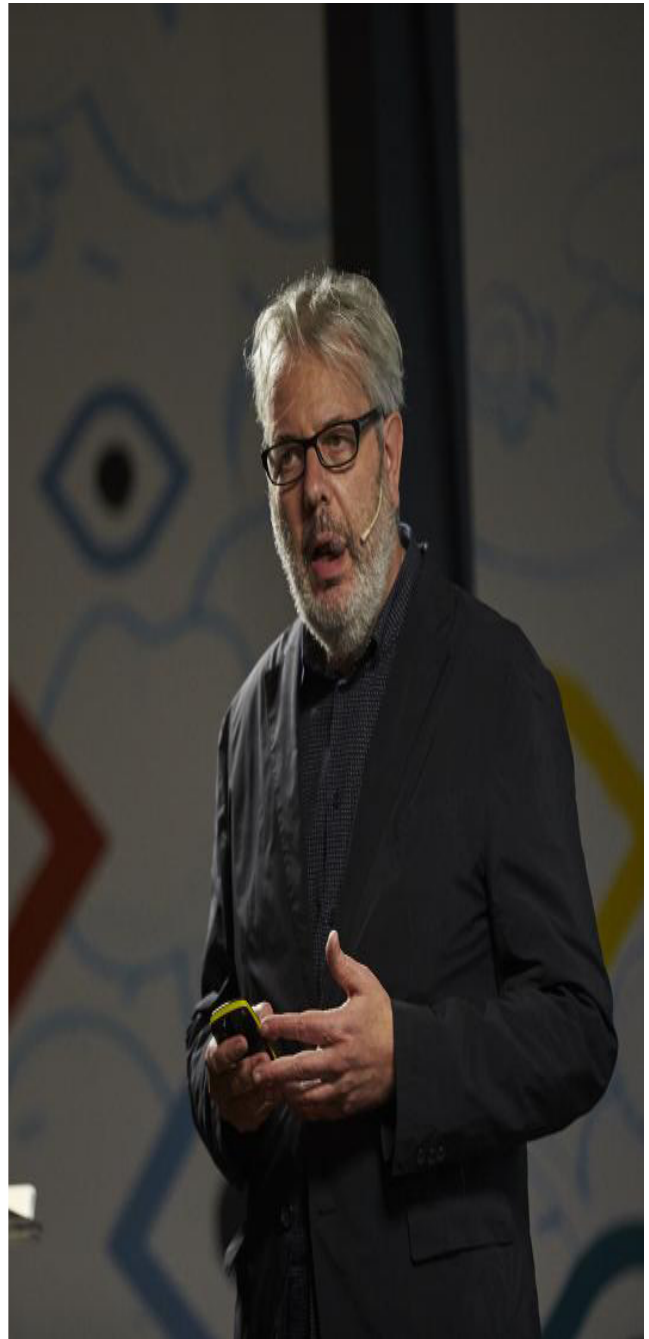

COAC

Publicado en *COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA* (<https://arquitectes.cat>)

[Home](#) > Conferència de Carles Ferrater i Jordi Badia a les Jornades de Síntesi del Congrés

Conferència de Carles Ferrater i Jordi Badia a les Jornades de Síntesi del Congrés ^[1]

Carles Ferrater i Jordi Badia al Congrés d'Arquitectura 2016. © Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC)

Publicado:

23 Noviembre 2016

Amb la Sala d'Actes plena a vessar, el doctor arquitecte i catedràtic de la UPC **Carles Ferrater** ha parlat en la seva conferència de dues qüestions que considera essencials: la transversalitat i la interdisciplinarietat de l'arquitectura com a eixos per seguir avançant.

Ferrater té clar que l'arquitectura del futur "serà híbrida, mestissa, o no serà". Els processos actuals de la professió són complexos, van des de la participació ciutadana al cooperativisme, amb lleis que fins ara ni els contemplaven. Per això, l'arquitecte ha

destacat la importància de la nova Llei de l'Arquitectura.

Ferrater considera prioritari deixar de banda "els egos i fomentar la col·laboració entre totes les disciplines". Per això, ha articulat la ponència en quatre experiències pròpies: el Jardí Botànic de Montjuïc, el campus Imagina del 22@, la transformació del passeig marítim de Benidorm i la remodelació del front marítim de l'Escala. En tots aquests casos, Ferrater atribueix l'èxit a la participació de múltiples disciplines més enllà de l'arquitectura.

En el primer cas, l'arquitecte ha explicat que hi van participar biòlegs, botànics, paisatgistes, horticultors i arquitectes. "La tasca de mediació entre tots ells va ser la clau de l'èxit del projecte". En el cas del 22@, la transversalitat d'operadors va marcar el projecte, amb promotors públics i privats, amb interessos diferents, i diversos despatxos d'arquitectura col·laborant tots alhora.

Per aquest arquitecte català, en aquests moments de canvis profunds, "els arquitectes han anat abandonant responsabilitats pròpies que els han impedit penetrar en determinats àmbits com el paisatgisme, l'interiorisme, la sostenibilitat o els processos constructius, refugiant-se en les administracions locals, petits despatxos o en les escoles d'arquitectura". Tot i això, Ferrater ha animat als arquitectes "a fer més de mediadors i no tant de directors d'orquestra, ja que, en definitiva, els arquitectes són els més preparats per entendre l'objectiu final: acabar una obra i que es converteixi en ciutat."

Seguidament, ha tingut lloc la conferència de **Jordi Badia**. L'arquitecte, editor del bloc HIC arquitectura i fundador de l'estudi BAAS, ha parlat de la importància de la "porositat de l'arquitectura". Per a Badia, la ciutat, els edificis, els espais... "no han de mantenir-se inalterables amb el pas del temps. Al revés: s'han de fondre en l'entorn i adaptar-se".

Badia ha destacat el repte de treballar en ciutats denses, on es pot aprofitar el fet que les fàbriques marxen dels centres "deixant espais d'oportunitats". Els arquitectes han de treballar, diu, amb l'aire que queda a dins dels edificis i entre els edificis, i no tant amb les façanes. "Les ciutats es defineixen pels seus espais buits, places... i és allà, en la repetició de baranes, persianes, colors, materials... quan es construeixen espais públics de qualitat", ha destacat.

Badia repeteix constantment en el seu discurs la importància de les textures que el temps acumula en una ciutat. Per això, creu que els arquitectes han de poder preveure com els edificis s'aniran adaptant amb els anys a l'entorn, "com Miquel Barceló ho fa en els seus quadres".

Una assignatura pendent de l'arquitectura, per Badia, és recuperar l'estima de la ciutadania després de dècades construint "els edificis més alts, amb els materials més artificials i amb les formes més idiotes". Creu que la figura de l'arquitecte té sentit a peu pla: "cal ser crítics i evitar la mirada de Déu, per sobre de la ciutat, i recuperar la mirada a l'altura dels ulls de la gent".

L'arquitecte insisteix que el món viu canvis profunds semblants als que va suposar la revolució industrial, especialment en el camp de l'arquitectura. Llavors i també ara, "cal una arquitectura diferent". Badia demana als arquitectes que deixin de fer arquitectura i comencin a "fer ciutat". I fa un símil futbolístic: cal deixar de jugar individualment i passar

a jugar en equip.

L'escalfament global, les migracions i la seva gestió política, l'especulació immobiliària, etc... suposen gran indignació per a la ciutadania. "Tot plegat no ens diu quina ciutat volem però sí quina no volem. Sabem que ha de ser una ciutat que no ens mati de càncer, on els vehicles no ocupin bona part de l'espai, amb mercats al carrer...", diu Badia. Per això, reclama donar respostes sense perdre la creativitat i la qualitat.

Source URL: <https://arquitectes.cat/es/node/25882>

Links

[1] <https://arquitectes.cat/es/node/25882>